

ຄໍາວິນิຈລັຍຂອງ ນາຍມົງຄລ ສະກູ້ນ ຕຸລາກາຮ່າລວມນູ້

ທີ່ ០៩/២៥៤៦

ວັນທີ ២២ ພຸດຍການ ២៥៤៦

ເຮືອງ ຜູ້ຕຽບກາຮແພ່ນດີນຂອງຮັບສົກຂອ້າໃຫ້ຄາລວິຫຼາຍນູ້ ວິນິຈລັຍກິຈຄົນທີ່ອໍານາຈໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ຕຽບກາຮແພ່ນດີນຂອງຮັບສົກ ແລະ ກຣົນີກາຮສ່ວນຫຼາຍກາຮຄາລວິຫຼາຍນູ້

ຜູ້ຕຽບກາຮແພ່ນດີນຂອງຮັບສົກສ່າງກໍາຮອງລົງວັນທີ ១៨ ເມສາຍນ ២៥៤៦ ຂອໃຫ້ຄາລວິຫຼາຍນູ້ ພິຈາລາວ ວິນິຈລັຍຕາມຮັບສົກນູ້ ແ່ງຮາຊາພາຈັກໄທ ມາຕາຮ ២៦៦ ແລະ ມາຕາຮ ៣៨ ໃນປະເທດ
ຕ້ອໄປນີ້

១. ຄະນະກຽມກາຮສ່ວນຫຼາຍກາຮຄາລວິຫຼາຍນູ້ ຕາມຮັບສົກນູ້ ມາຕາຮ ២៥៧ (១) ອື່ນື່ນຳ
ບຸກຄຸດຕາມຮັບສົກນູ້ ມາຕາຮ ៣៨ (១) ທີ່ຜູ້ຕຽບກາຮແພ່ນດີນຂອງຮັບສົກມີອໍານາຈໜ້າທີ່ໃນການທີ່ຈະ
ພິຈາລາວວ່າ ກາຮກະທຳຂອງຄະນະກຽມກາຮສ່ວນຫຼາຍກາຮຄາລວິຫຼາຍນູ້ ດັ່ງກ່າວມີປັບປຸງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຂອບດ້ວຍຮັບສົກນູ້
ເພື່ອເສັນອເຮືອງພົກພໍອມຄວາມເຫັນຕ່ອຄາລວິຫຼາຍນູ້ ເພື່ອພິຈາລາວ ວິນິຈລັຍຕາມຮັບສົກນູ້ ມາຕາຮ ៣៨
ຫຼື ອື່ນື່ນຳ

២. ທາກຄາລວິຫຼາຍນູ້ເຫັນວ່າ ຄະນະກຽມກາຮສ່ວນຫຼາຍກາຮຄາລວິຫຼາຍນູ້ ອື່ນື່ນຳ
ບຸກຄຸດຕາມຮັບສົກນູ້ ມາຕາຮ ៣៨ (១) ແລ້ວ ຂອໃຫ້ຄາລວິຫຼາຍນູ້ ພິຈາລາວ ວິນິຈລັຍວ່າ ກາຮສ່ວນຫຼາຍກາຮ
ຄາລວິຫຼາຍນູ້ ຈາກຜູ້ທຽບຄຸນວຸດືສານີຕິຄາສຕ່າງໆ ຂອງຄະນະກຽມກາຮສ່ວນຫຼາຍກາຮຄາລວິຫຼາຍນູ້ ບັດຕ່ອ
ຮັບສົກນູ້ ຫຼື ອື່ນື່ນຳ

ເນື່ອງຈານຍສຸວິຍະໄສ ກຕະຄິດາ ເລາຂີກາຮຄະນະກຽມກາຮຮັບຮັກຕືກ ເພື່ອປະຊິບໄຕຍ (ຄຮປ.)
ຜູ້ຮ່ວມເຮັນ ຍື່ນໜັງສ້ອງຮ່ວມເຮັນຕ່ອຜູ້ຕຽບກາຮແພ່ນດີນຂອງຮັບສົກ ຜູ້ຮ່ວມ ວ່າ ກາຮສ່ວນຫຼາຍກາຮ
ຄາລວິຫຼາຍນູ້ ຂອງຄະນະກຽມກາຮສ່ວນຫຼາຍກາຮຄາລວິຫຼາຍນູ້ ຕາມຮັບສົກນູ້ ມາຕາຮ ២៥៧ (១)
ມີປັບປຸງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຂອບດ້ວຍຮັບສົກນູ້ ອື່ນື່ນຳ ທີ່ຄະນະກຽມກາຮສ່ວນຫຼາຍກາຮ
ແລະ ຈັດທຳບັນຫຼຸງທີ່ຮ່າຍຊື່ຜູ້ທຽບຄຸນວຸດືສານີຕິຄາສຕ່າງໆ ຈຳນວນ ៦ ຄນ ເສັນອຕ່ອວຸດືສານ ຕາມມາຕາຮ
២៥៧ (១) ນັ້ນ ຄະນະກຽມກາຮສ່ວນຫຼາຍກາຮ ១ ໄດ້ປະໜຸມເພື່ອລົງຄະແນນຈຳນວນ ១៥ ຄຮັງ ແລະ ໄດ້ມີກາຮ
ປະໜຸມລັບແທຮກະຫວ່າງນັ້ນ ຈຳນວນ ២ ຄຮັງ ໂດຍໄໝມີບັນທຶກຕິກາຮປະໜຸມລັບດັ່ງກ່າວ ທີ່ງຕ່ອມາ

ปรากฏว่า บุคคลที่ได้รับการคาดหมายว่าจะได้รับการสรรหากลับไม่ได้รับการสรรหา (ประเมินจากการลงคะแนนในรอบแรก ๆ ก่อนมีการประชุมลับ) ผู้ร้องเรียนเห็นว่า การเสนอให้มีการประชุมลับภายหลังจากทราบผลการลงคะแนนในรอบแรก ๆ แล้วนั้นย่อมเป็นการเลือกที่จะเปลี่ยนแปลงคติกาในบางขณะที่อาจก่อให้เกิดความໄດ้เปรียบเดียวกับของผู้ได้รับการเสนอชื่อ และไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ (๑) และมาตรา ๑๕๙ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในสองประเด็นข้างต้น

พิเคราะห์แล้ว ประเด็นที่ ๑ คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ (๑) คือบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ (๑) หรือไม่ เห็นว่า ผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภาผู้ร้อง มีอำนาจหน้าที่ส่งเรื่องพร้อมความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การกระทำของบุคคลใดตามมาตรา ๑๕๗ (๑) ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ผู้ร้องจึงมีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยว่า คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๕๗ (๑) ก่อน ผู้ร้องจึงจะ ส่งเรื่องและความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ แต่ผู้ร้องยังไม่ได้วินิจฉัยปัญหาดังกล่าว ตามรัฐธรรมนูญ ปัญหาการใช้อำนาจของผู้ร้องจึงยังไม่เกิดขึ้น และถือไม่ได้ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญกรณีไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ศาลรัฐธรรมนูญ จึงไม่มีอำนาจวินิจฉัยในประเด็นที่ ๑ และไม่จำต้องวินิจฉัยในประเด็นที่ ๒ ด้วย

จึงไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

นายมงคล สารภีน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ